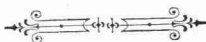

τοῦ ἰσχυροτέρου. Θεωροῦντες οὕτω ὡς μέγα ἀδίκημα τὴν καθ' ἡμῶν ἄμετρον αὐστηρότητα τῶν ὑπερτάτων θεμιστοπόλων τῶν χριστεπώνυμων ἐθνῶν, ἀπέναντι τῆς ἀμέτρου ἐπιεικειᾶς αὐτῶν πρὸς τοὺς ἀθετήσαντας τὴν συνθήκην, ἧς ἡ ἀκριβὴς τήρησις καὶ ἡ ἐπὶ παραβιάσει παραδειγματικὴ ἐπανόρθωσις αὐτοῖς προσήκειν, ἔχομεν καὶ δικαίωμα καὶ καθήκον νὰ μὴ παύσωμεν ἐπιζητοῦντες τὴν ἐπίτευξιν τῶν ἐθνικῶν ἡμῶν ἀξιώσεων, ἅς δυστυχῶς αἱ Μεγάλαι Δυνάμεις οὐ μόνον, πρὸ μικροῦ ἀποτόμως ἠρνήθησαν νὰ δικαιώσωσιν, ἀλλὰ καὶ ἀπεκέρυξαν ὡς «παράλογους καὶ ἀνυποστάτους» ἴσως ὅπως καταπνίξωσιν ἐν τῇ βεβαρημένη ψυχῇ ἡμῶν καὶ αὐτὴν ἔτι τὴν παρήγορον ἐλπίδα κρείττονος μέλλοντος.

Ἐρ' Ἀθήναις τῇ 1 Ἀγούστου 1886.

ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΣΟΥΤΣΟΣ

Η ΠΡΩΤΗ ΑΓΑΠΗ

Μικρὸς μικρὴ σ' ἀγάπησα
μὲ τραφερὸ τὸ στήθος·
πέρασαν χρόνια πλῆθος,
κι' ἀκόμα σ' ἀγαπῶ.

Ἄν καὶ ψυχρὸς κατάντησα
εἰς τὴν χαρά, ἔς τὴν λύπη,
τὸ πρῶτο καρδιοκτύπι
ποτὲ δὲν λησμονῶ.

Πῆγε ὁ καιρὸς, ἀγάπη μου,
καὶ πλειὸ δὲν θὰ βρεθοῦμε,
ὅμως γλυκὰ θυμοῦμαι
ποῦ στέναξα γιὰ σέ.

Ἄ τότε ποῦ μᾶς ἀνάβε
ἡ σπίθα ἐκείν' ἡ πρώτη,
εἰλέγαμε ποῦ ἡ νειότη
δὲν θάφρευε ποτέ!

Ἐρ' Ἀθήναις, Σεπτέμβριος 1886.

Γ. ΜΑΡΤΙΝΕΛΗΣ

